

flyttes? Er det, fordi man har fundet en heldigere, en smukkere, en bedre, en mere central Beliggenhed? Endnu har jeg ikke truffet den første, der har turdet hævde, at en Forskydning af den nuværende Banegaard til Syd for Vesterbrogade, til ned mod Kallebodstrand, bag ved Tivoli, dækket af Panoptikon skulde have nogen af de Fordele, jeg her har nævnt. Derimod har jeg ofte nok modtaget det Svær paa mit Spørgsmaal, at Mangelen paa Plads gjorde det til en tvungende Nødvendighed at flytte, saaledes som ogsaa den ærede Taler her foran mig hævdede.

Det er imidlertid næppe saa. Kommissionen af 1878 og den sjællandske Jærnbanedirektion i sine Forslag af 1883, lende ikke nogen saadan tvungende Nødvendighed, de tro sikkert, at der kunde raades Bod paa Pladsmangelen ved Udvidelsen af den nuværende Station. Den højtærede Regering har i sin Tid godkendt dette Standpunkt ved gentagende paa Finansloven at forlange Bevillinger til Udvidelse. I den sidst nedsatte Kommission findes et meget sagtyndigt Mindretal, der ligeledes hævder, at Pladsmangelen kan afhjælpes ved en Udvidelse og ikke ved en Flytning; ja, hvad mere er: selve Flertallet i denne Kommission tør ikke benægte det. Det synes saaledes, at Pladsmangelen alene kan ikke være Grunden, da den lige saa vel kan afhjælpes ved en Udvidelse som ved en Flytning. Der maa altså være noget andet, og hvad er da dette andet? At det maa være noget særdeles vigtigt, noget attraaerligt, det maa anses for givet; thi ellers vilde man ikke gaa til en Flytning af en saa ekseptionelt heldigt beliggende Banegaard som Kjøbenhavns nuværende. Man vilde ikke gaa til en Flytning, der medfører saa enorme Bekostninger, der griber saa stærkt ind i de private Interesser og forrykker Nærings- og Ejendomsforholdene i eet Kvarter til Gunst for et andet.

Hvad dette andet er, tror jeg er et Punkt, som dette Ting med Billighed kan ønske fuld Klarhed over, forinden det vedtages et Lovforslag, der i sine Konsekvenser vil medføre saa store Bekostninger. Jeg kan ganske vist tænke mig og har selv tænkt mig to Grunde, som jeg dog ikke nærmere skal komme ind paa, fordi det er Grunde, der i Virkeligheden i Stedet for at lette mig Tilslutningen til dette Lovforslag snarere ville gøre mig den besværlig. Jeg haaber derfor, at der ved en grundig Behandling af denne Sag, navnlig i Udvalg, vil komme en saadan Klarhed over Nødvendigheden af at flytte Banegaarden og ikke udvide den, at det vil

blive muligt for os, ogsaa for mig, at give vor fulde Tilslutning til dette Lovforslag. Thi jeg erkender, at det er, som jeg før har sagt, vel forberedt, ja saa stærkt forberedt, at man næsten kunde sige, at det halvvejs er fastslaaet, dels gennem Behandlingen i det andet Ting, dels, og vel næsten mere endnu, gennem de Overenskomster, som ere afsluttede mellem Indenrigsministeren og Kjøbenhavns Kommune. Jeg vil derfor, efter at jeg har ladet mine Tvivl og mine Betæneligheder komme til Orde, haabe, at det eventuelle Udvalg vil lade sig det være magtpaaliggende at bringe den fulde Klarhed til Bæje over det Punkt, om det virkelig ogsaa er nødvendigt at gaa til en Flytning i Stedet for til en Udvidelse af den nuværende Banestation.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Ganske saa rar efter at man havde begaaet den Grundfejl at gaa bort fra Kallebodstrand og flytte Banegaarden over paa den anden Side af Frihedsstøtten til den „fortrinlige Beliggenhed“, som det ærede Medlem omtalte, begyndte man at spekulere paa, hvad man nu skulde gøre. Det var efter min Mening et Fejlskridt, der den Gang blev gjort af det sjællandske Jærnbanelstak. Man varovre ved Kallebodstrand, man havde Udvidelsesmulighederne for sig — og saa flyttede man over paa den anden Side af Vesterbro! Man troede at man kunde være der, men der gik ikke 5 Aar, før man sagde: „Nu maa vi udvide os først“ og saa har der, som det ærede Medlem for 8de Kres (Breinholt) har omtalt, lige siden den Tid vrimglet af Forslag til Udvidelser og Forslag til at indrette sig paa en eller anden Maade. Jeg skal ikke følge hele denne lange Bane, thi det er nok for at mig at gaa de 8 Aar tilbage, da jeg fik fat i Sagen, da jeg endnu ansaa den for haabløs, og da jeg fik en Kommission nedsat, hvis Arbejde det ærede Medlem lod vederfares al Retfærdighed. Jeg ved godt, at et Mindretal i den Kommission har holdt paa den gamle Banegaard; men det ærede Medlem ved ogsaa godt, at dette Mindretal var den Hovedingeniør, som var knyttet til de tidligere Forslag gennem det sjællandske Jærnbanelstak. Han kan være en hæderlig og dygtig Mand, det vil jeg ikke bestride, men jeg siger kun, at det har sin Betydning, at det er den samme Mand, der har staaet bagved alle de tidligere Forslag, som nu søger at opretholde den gamle Stilling. — Saa siger det ærede Medlem: „Hvorfor skulle vi flytte?“ Jeg skal gøre opmærksom paa, at dette Forslag gaar ikke ud paa at flytte hele Banegaarden. Det gaar kun ud